

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121413976
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121413976.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ Z. X., nar. X.XX.XXXX, bytom T. G. č. XXX, 2/ U. X., nar. XX.X.XXXX, bytom T. G. č. XXX, o zaplatenie 12.279,37 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 5Csp/65/2021-154 zo dňa 12. januára 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II., III. a IV. **p o t v r d z u j e.**

Žiadna zo strán **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 30,- eur zastavil. Výrokom II. žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.146,42 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.050,92 eur od 13.10.2020 do 18.1.2021, zo sumy 2.030,92 eur od 19.1.2021 do 19.4.2021, zo sumy 1.980,92 eur od 20.4.2021 do 15.6.2021, zo sumy 1.950,92 eur od 16.6.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom IV. žalovaným 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobou, pôvodne podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 29.6.2021, proti žalovaným 1/ a 2/ sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 9.854,02 eur spolu s vyčísleným zmluvným úrokom vo výške 2.000,74 eur, vyčísleným úrokom z omeškania v sume 424,61 eur, 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 9.921,52 eur od 13.10.2020 do 18.1.2021, zo sumy 9.901,52 eur od 19.1.2021 do 19.4.2021 a zo sumy 9.851,52 eur od 20.4.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že jeho právny predchodca -spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel so žalovanými dňa 1.7.2014 zmluvu č. 5058834908, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalovaným 1/ a 2/ peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania a podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach právneho predchodcu žalobcu („VOP“). Žalovaní napriek opakovaným výzvam právneho predchodcu žalobcu neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, a preto právny predchodca žalobcu k 2.3.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a žalovaných vyzval na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu táto predstavovala sumu 12.349,37 eur a pozostávala z istiny vo výške 9.921,52 eur, riadneho úroku vo výške 2.000,74 eur, úroku z omeškania vo výške 424,61 eur a poplatkov v sume 2,50 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že po postúpení pohľadávky žalovaní 1/ a 2/ vykonali ešte úhrady vo výške 20,- eur dňa 18.1.2021 a 50,- eur dňa 19.4.2021. Voči žalovaným si zároveň uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky, t.j. od 13.10.2020 do zaplatenia. Pred prvým pojednávaním žalobca

vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 30,- eur späť z dôvodu, že žalovaní 1/ a 2/ túto sumu uhradili dňa 15.6.2021. V rámci upomínacieho konania Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Žalovaní voči platobnému rozkazu včas podali odpor.

3. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná iba sčasti. Predmetná úverová zmluva, vzhľadom na jej obsahové náležitosti, je spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ poskytol žalovaným, ktorí nekonali v rámci svojej podnikateľskej činnosti (teda v postavení spotrebiteľa), finančné prostriedky, ktoré sa žalovaní zaviazali splácať v splátkach. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Žalobca si podanou žalobou voči žalovaným uplatnil nárok na zaplatenie sumy celkom 12.249,37 eur (po čiastočnom späťvzati v časti o zaplatenie 30,- eur) s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 9.921,52 eur od 13.10.2020 do 18.1.2021, zo sumy 9.901,52 eur od 19.1.2021 do 19.4.2021, zo sumy 9.851,52 eur od 20.4.2021 do 15.6.2021, zo sumy 9.821,52 eur od 16.6.2021 do zaplatenia. Súd sa primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže pohľadávka na žalobcu bola postúpená subjektom, ktorý je bankou podľa zákona č. 483/2001 Z.z. a v súvislosti s tým aj otázkou, či právny predchodca žalobcu platne vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru. Súd dospel k záveru, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru platne. Možnosť zosplatiť úver mali strany dohodnuté v čl. I. bod 10 zmluvy a v bode 8.1 písm. a) v spojení s bodom 8.4. písm. a) obchodných podmienok. Žalovaní 1/ a 2/ boli na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru upozorení výzvou zo dňa 30.1.2020 a keďže dlžnú sumu neuhradili, právny predchodca ku dňu 2.3.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca v konaní preukázal, že všetky výzvy žalovaným boli odoslané poštou, a teda sa dostali do ich dispozičnej sféry. Následne po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovaným 1/ a 2/ na žalobcu. V konaní žalobca súdu predložil doklady preukazujúce, že jeho právny predchodca splnil podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. že pred postúpením pohľadávky žalovaným zaslal písomnú výzvu na úhradu dlhu (výzva na zaplatenie dlžných splátok zo dňa 30.1.2020, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 3.3.2020, i výzva zo dňa 4.5.2020) a žalovaní napriek tomu boli s plnením v omeškaní viac ako 90 dní, teda žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Súd tiež posudzoval žalovanými vznesenú námietku premlčania a premlčanie nároku žalobcu posudzoval aj v súlade s ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Bolo zistené, že k predčasnej splatnosti úveru došlo ku dňu 2.3.2020. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo úver zosplatiť je možné najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pričom je potrebné spotrebiteľa o možnosti uplatnenia tohto práva upozorniť v lehote nie kratšej ako 15 dní. V danom prípade právny predchodca žalobcu zaslal žalovaným upozornenie o možnosti predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 30.1.2020, ktoré im bolo doručené dňa 9.3.2020. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo dňa 2.3.2020. K tomuto dátumu boli žalovaní 1/ a 2/ v omeškaní viac ako tri mesiace s úhradou viacerých splátok. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade došlo k zosplateniu úveru pre neuhradenie splátky splatnej 25.11.2019 (v súvislosti s ktorou sú splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru) a od tohto dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcom (§ 101 Občianskeho zákonníka). Okrem sumy, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, si žalobca voči žalovaným uplatnil aj nárok na zaplatenie splátok, ktorých splatnosť nastala pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.11.2021 (č.l. 115 spisu) vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie splatných splátok za obdobie od 25.4.2019 až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Premlčacia doba u týchto splátok plynie samostatne, a to od dátumu splatnosti každej splátky. Najstaršia neuhradená splátka bola splatná 25.4.2019. Žalobca podal žalobu vo veci dňa 29.6.2021. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu premlčaný nie je. V konaní tiež bolo zistené, že žalobca (jeho právny predchodca) sa pred uzavretím zmluvy o úvere so žalovanými zaoberal aj schopnosťou žalovaných splácať úver, a teda si splnil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 14.000,- eur, ktorý mali žalovaní vrátiť v mesačných splátkach po 205,47 eur za podmienok vyššie uvedených. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o zmluvný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, bolo potrebné skúmať, či uzavretá zmluva o úvere spĺňa obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd zistil, že zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými, neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom.

V zmluve je uvedená výška celkovej sumy úveru 24.654,16 eur, avšak 120 splátok po 205,47 eur predstavuje sumu 24.656,40 eur. V súvislosti s takto nesprávne uvedenou celkovou čiastkou spojenou s úverom je potom nesprávne uvedená aj RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súd pritom zastáva názor, že pokiaľ sa v bode 5.5.3. obchodných podmienok uvádza, že výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, je toto ustanovenie neurčité a takto formulovaná zmluvná podmienka umožňuje banke určiť výšku poslednej splátky prakticky ľubovoľne. Pokiaľ posledná, t.j. 120. splátka úveru mala mať odlišnú výšku ako ostatné splátky, táto skutočnosť podľa názoru súdu mala byť určitým spôsobom (konkrétnou výškou) uvedená priamo v zmluve - v jej základných podmienkach, nakoľko ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. (výška splátky). Táto skutočnosť pritom má vplyv na výpočet sumy celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ako aj výšku RPMN. Súd zastával názor, že od spotrebiteľa nemožno požadovať, aby základné údaje, resp. obligatórne náležitosti zmluvy hľadal okrem zmluvy aj v rozsiahlych všeobecných podmienkach (26 strán) a obchodných podmienkach (24 strán). Pokiaľ teda odlišná výška poslednej splátky priamo v zmluve o úvere uvedená nie je, súd vychádzal z toho, že všetky splátky sú vo výške 205,47 eur. V zmluve je teda uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom a zároveň je aj RPMN uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Pre tento nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere súd posúdil predmetnú zmluvu podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročnú a bez poplatkov. I keď rozdiel v sume celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s úverom zaplatiť, oproti sume uvedenej v zmluve predstavuje iba 2,24 eur, aj takýto rozdiel v neprospech spotrebiteľa je dôvodom na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru (viď rozhodnutie KS v TN sp.zn. 19CoCsp/21/2021-256 zo dňa 27.10.2021, ktoré sa týka rozhodovania v obdobnej veci). Žalobcovi v zmysle vyššie uvedených skutočností voči žalovaným 1/, 2/ vznikol nárok len na vrátenie poskytnutej istiny 14.000,- eur, nie na úrok a poplatky. Z dokazovania vyplynulo, že zo strany žalovaných bola žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi uhradená do postúpenia pohľadávky celkom suma 11.949,08 eur (posledná úhrada vykonaná dňa 25.6.2020). Je to zrejme z vyjadrenia žalobcu zo dňa 1.10.2021. Z toho vyplýva, že žalovaní mali žalobcovi ešte doplatiť sumu 2.050,92 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaní uhradili ešte sumu 20,- eur dňa 18.1.2021, sumu 50,- eur dňa 19.4.2021 a sumu 30,- eur dňa 15.6.2021. Dlžná istina tak predstavuje sumu 1.950,92 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaní dlžnú sumu neuhradili riadne a včas, dostali sa s plnením do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške podľa nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Žalobca si nárok na úrok z omeškania uplatnil tak, že časť úroku z omeškania do 12.10.2020 vyčíslil a odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky, t.j. od 13.10.2020 si ho uplatnil vo výške 5% ročne až do zaplatenia. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ide po prepočítaní o sumu 120,84 eur, za obdobie od zosplatnenia úveru do postúpenia pohľadávky na žalobcu si žalobca úrok z omeškania vyčíslil vo výške 303,77 eur. Tento si však žalobca vyčíslil z istiny vyššej, než na akú mu vznikol nárok a tiež zo zmluvného úroku, na ktorý mu nárok pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nevznikol. Po prepočítaní zo strany súdu predstavuje úrok z omeškania za dané obdobie sumu 74,66 eur (pri prepočte súd vychádzal z výšky úroku z omeškania 5% ročne a počítal ho zo sumy, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou úveru 14.000,- eur a sumou, ktorú žalovaní celkovo uhradili ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 11.269,08 eur /podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa 1.10.2021/ a následne boli zohľadňované ďalšie platby žalovaných až do postúpenia pohľadávky). Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam súd vo veci rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.146,42 eur (t.j. neuhradená istina 1.950,92 eur + vyčíslený úrok z omeškania do zosplatnenia úveru 120,84 eur + vyčíslený úrok z omeškania od zosplatnenia úveru do postúpenia pohľadávky 74,66 eur) spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.050,92 eur od 13.10.2020 (odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky) do 18.1.2021 (t.j. do zaplatenia sumy 20,- eur), zo sumy 2.030,92 eur od 19.1.2021 do 19.4.2021 (t.j. do zaplatenia sumy 50,- eur), zo sumy 1.980,92 eur od 20.4.2021 do 15.6.2021 (t.j. do zaplatenia sumy 30,- eur) a zo sumy 1.950,92 eur od 16.6.2021 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 30,- eur späť pred prvým pojednávaním, súd tento prejav žalobcu iba vzal na vedomie a konanie v uvedenej časti podľa § 145 ods. 2 v spojení s ust. § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) zastavil. Vo zvyšnej časti súd žalobu z dôvodov uvedených vyššie (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) nepovažoval za dôvodnú, a preto ju zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a 256 ods. 1 CSP. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 12.279,37 eur s prísl., priznaná mu bola suma 2.146,42 eur s prísl.. Vo veci došlo k čiastočnému zastaveniu konania (30,- eur) z dôvodu, že túto sumu žalovaní uhradili 15.6.2021, t.j. pred podaním žaloby (29.6.2021). V tejto časti žalobca podal žalobu nedôvodne, zastavenie konania v uvedenej časti teda procesne zavinil žalobca, a preto sa čiastočné zastavenie konania posudzuje ako

neúspech žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu v konaní predstavuje 17,48%, žalovaní 1/ a 2/ boli úspešní v 82,52%. V konaní teda mali prevažný úspech žalovaní a ich čistý úspech v konaní predstavuje 65,04% (82,52% - 17,48%) a v tomto rozsahu im vznikol nárok na náhradu trov. Žalovaným však v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovaným náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobca a žalovaní 1/ a 2/.

5. Žalobca podal odvolanie proti výroku III. z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na § 2 písm. g), h), § 19 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch). Podľa časti I. čl. I bodu 1 Zmluvy sa žalovaní zaviazali splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok od splatnosti prvej splátky dňa 25.08.2014 do konečnej splatnosti dňa 25.07.2024 vo výške 205,47 eur. Podľa časti I. čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje počet splátok 120. Podľa časti I. čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje celková čiastka spojená s úverom sumu vo výške 24 654,16 eur. Podľa časti I. čl. III bodu 3 žalovaní svojimi vlastnoručnými podpismi na Zmluve potvrdili, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámili so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami, Sadzobníkom a podmienkami určenými zverejnením, súhlasili s nimi a zaviazali sa ich dodržiavať. Podľa časti II. Zmluvy žalovaný 1/ požiadal o poistenie úveru v rozsahu Komplexný súbor poistenia. Podľa časti I. čl. II bodu 1 Zmluvy sa žalovaní zaviazali mesačne uhrádzať Poplatok za poistenie úveru vo výške 10,71 eur. Podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej len „Úverové podmienky“): „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky.“ Celková výška spotrebiteľského úveru predstavuje sumu vo výške 14.000 eur, ktorá bola žalovaným poskytnutá. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 24 654,16 eur, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov. V zmysle bodu 5.5.3. Úverových podmienok „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky banky“, vzhľadom k uvedenému predstavovala výška poslednej splátky sumu 203,23 eur. Pri výpočte celkových nákladov žalovaného spojených so spotrebiteľským úverom s ohľadom na vyššie uvedené postupca postupoval nasledovne: $119 \text{ (počet splátok)} \times 205,47 \text{ eur (mesačná splátka)} = 24\,450,93 \text{ eur} + 203,23 \text{ eur (výška poslednej splátky)} = 24\,654,16 \text{ eur}$. RPMN a jej výpočet na účely Zmluvy sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 14.000 eur, ktorý bol čerpaný dňa 01.07.2014. Úver mal žalovaný splácať formou 120. pravidelných mesačných splátok so splatnosťou vždy k 25. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 25.08.2014. Výška splátky, ktorá zahŕňala splátku istiny, úroku a poplatkov, bola stanovená na sumu 205,47 eur. Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky banky (203,23 eur). $14.000,- \text{ eur} = (205,47 \text{ eur}) / ((1+i)^{55/365}) + (205,47 \text{ eur}) / ((1+i)^{86/365}) + (205,47 \text{ eur}) / ((1+i)^{116/365}) + (205,47 \text{ eur}) / ((1+i)^{147/365}) + \dots + (203,23 \text{ eur}) / ((1+i)^{3677/365})$ $i = 0,130712253$. Ročná percentuálna miera nákladov je 13,07 % (pri presnosti na dve desatinné miesta). Žalobca v súlade s vyššie uvedeným považuje výpočet postupcu v časti celkových nákladov, ako aj v časti ročnej percentuálnej miery nákladov za správny a zákonný - t. j. vykonaný na základe príslušných zákonných ustanovení, na základe čoho nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z neprávneho právneho posúdenia veci. Odhliadnuc od uvedeného si dovoľuje poukázať aj na to, že aj v prípade, ak by posledná splátka úveru nemala byť tvorená zostatkom pohľadávky, ale mala byť vo výške 205,47 eur (čo však žalobca, ako vyplýva z vyššie uvedeného, nepripúšťa), potom je zrejmé, že rozdiel medzi celkovou čiastkou spojenou s úverom uvedenou v zmluve a tou, ktorá je podľa názoru súdu správna je 2,24 eur, t. j. suma, ktorá je s ohľadom na predmet plnenia podľa Zmluvy podľa názoru žalobcu zanedbateľná a ktorá v žiadnom prípade nemohla spôsobiť, že by žalovaní, ako spotrebiteľia, neboli schopní rozpoznať rozsah svojho záväzku voči postupcovi. Aplikácia sankcie bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru sa potom za uvedeného skutkového stavu javí vo vzťahu k veriteľovi ako neprimerane prísna. Cieľom ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutie dostatočného množstva informácií spotrebiteľovi v rámci uzatváraných zmluvných vzťahov s dodávateľom týkajúcich sa podmienok úveru, nákladov a záväzkov, ktoré z neho vyplývajú. Prihliadnuc k obsahu Zmluvy zastáva názor, že uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľia (žalovaní) boli v zmysle požiadavky zákona o spotrebiteľských úveroch zrozumiteľne informovaní o tom kedy, v akej výške a ako dlho sú povinní plniť si povinnosti, ktoré im vyplývajú zo zmluvy. Žalobca

podporne poukazuje aj na to, že v obdobnej veci rozhodoval Súdny dvor Európskej únie, ktorý vo svojom rozhodnutí z 09.11.2016 vo veci C 42/15 judikoval, že porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, t. j. napríklad neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, ako aj neuvedenie prípadnej existencie notárskych poplatkov, požadovaných záruk a poistenia. Za primerané by sa však nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Co/232/2019 z 13.02.2020, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoCsp/16/2021 z 21.04.2021. Na základe vyššie uvedeného navrhoval, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy konania.

6. Žalovaní 1/ a 2/ podali odvolanie proti výroku II. z dôvodu, že rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nebol úplne zistený stav veci, nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami. Súd prvej inštancie sa nesprávne zaoberal s námietkou premlčania, nakoľko podľa nich sa od určenia úveru za bezúročný a bezpoplatkový odvíja premlčacia lehota, teda od prvej neuhradenej splátky a tá je 25.02.2017. Od tohto momentu začala plynúť premlčacia doba, keďže žalobca podal žalobu na súd až dňa 29.06.2021, teda podal žalobu až po premlčaní. Ak by sa súd nestotožnil s touto námietkou, žiadali, aby dlh mohli zaplatiť v mesačných splátkach, nakoľko sú na tom finančne veľmi zle, splácajú exekúcie a majú nízky príjem. Žiadali, aby odvolací súd žalobu zamietol alebo rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V súvislosti s premlčaním nároku zdôrazňuje, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (02.03.2020) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 28.12.2019). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 28.12.2019. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 28.01.2020, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02.03.2020 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 28.02.2020 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 28.2.2020. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 28.02.2020 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 28.02.2020) a uplynula by najskôr dňa 28.02.2023. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 29.06.2021, žalobca má za to,

že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Žalobca trvá na svojom odvolaní a na predchádzajúcich podaniach, najmä vyjadrení zo dňa 01.12.2021. Týmto žiadal súd, aby rozhodol v zmysle podanej žaloby a následných vyjadrení žalobcu.

8. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch II., III. a IV. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie, vo výroku I., odvolaním napadnutý nebol a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

10. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2.146,42 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.050,92 eur od 13.10.2020 do 18.1.2021, zo sumy 2.030,92 eur od 19.1.2021 do 19.4.2021, zo sumy 1.980,92 eur od 20.4.2021 do 15.6.2021, zo sumy 1.950,92 eur od 16.6.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol.

11. Na daný právny vzťah súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenia zákonov na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o zmluvný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prvej inštancie správne skúmal, či uzavretá zmluva o úvere spĺňa obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a správne dospel k záveru, že zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými, neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke spojenj s úverom. V zmluve je uvedená výška celkovej sumy úveru 24.654,16 eur, avšak 120 splátok po 205,47 eur predstavuje sumu 24.656,40 eur. V súvislosti s takto nesprávne uvedenou celkovou čiastkou spojenou s úverom je potom nesprávne uvedená aj RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie pritom správne zastával názor, že pokiaľ sa v bode 5.5.3. obchodných podmienok uvádza, že výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, je toto ustanovenie neurčité a takto formulovaná zmluvná podmienka umožňuje banke určiť výšku poslednej splátky prakticky ľubovoľne. Pokiaľ posledná, t.j. 120. splátka úveru mala mať odlišnú výšku ako ostatné splátky, táto skutočnosť aj podľa názoru odvolacieho súdu mala byť určitým spôsobom (konkrétnou výškou) uvedená priamo v zmluve - v jej základných podmienkach, nakoľko ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. (výška splátky). Táto skutočnosť pritom má vplyv na výpočet sumy celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ako aj výšku RPMN. Od spotrebiteľa nemožno požadovať, aby základné údaje, resp. obligatórne náležitosti zmluvy hľadal okrem zmluvy aj v rozsiahlych všeobecných podmienkach (26 strán) a obchodných podmienkach (24 strán). Pokiaľ teda odlišná výška poslednej splátky priamo v zmluve o úvere uvedená nie je, súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že všetky splátky sú vo výške 205,47 eur. V zmluve je teda uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenj s úverom a zároveň je aj RPMN uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Pre tento nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú zmluvu podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročnú a bez poplatkov. I keď rozdiel v sume celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ v súvislosti s úverom zaplatiť, oproti sume uvedenej v zmluve predstavuje iba 2,24 eur, aj takýto rozdiel v neprospech spotrebiteľa je spôsobilý ovplyvniť správanie spotrebiteľa, a teda je dôvodom na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

12. Súd prvej inštancie rovnako správne posudzoval žalovanými vznesenú námietku premlčania. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo dňa 2.3.2020, a to pre neuhradenie splátky splatnej 25.11.2019 (v súvislosti s ktorou sú splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru) a od tohto dňa začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcom (§ 101 Občianskeho zákonníka). Okrem sumy, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, si žalobca voči žalovaným uplatnil aj nárok na zaplatenie splátok, ktorých splatnosť nastala pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 30.11.2021 vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie splatných splátok za obdobie od 25.4.2019 až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Premlčacia doba u týchto splátok plynie samostatne, a to od dátumu splatnosti každej splátky. Najstaršia neuhradená splátka bola splatná 25.4.2019. Žalobca podal žalobu vo veci dňa 29.6.2021, teda z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu premlčaný nie je. Odvolací súd preto námietky žalovaných uvádzané v odvolaní, že premlčacia doba začala plynúť od 25.02.2017 nepovažoval za opodstatnené.

13. Čo sa týka žiadosti žalovaných uvedenej v odvolaní, a to umožniť im splatiť dlh v splátkach, odvolací súd dospel k záveru, že žiadosť žalovaných o povolenie splácať žalobcovi priznané peňažné plnenie v splátkach, nie je dôvodná. Žalovaní v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nepredložili a ani neoznačili žiadny dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o svojej finančnej a osobnej situácii. Svoje tvrdenia, ktoré podľa nich odôvodňujú povolenie splatiť žalobcovi priznané plnenie v splátkach, tak nijako nepreukázali.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).